

Пижівська Т.В.

викладач англійської мови,

Чернівецький медичний коледж

Буковинського державного медичного університету

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТАМИ НЕМОВНОГО ВИЩОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Сучасне суспільство вимагає виховання самостійних, ініціативних, відповідальних громадян, здатних ефективно взаємодіяти у виконанні соціальних, виробничих та економічних завдань. Світ інформаційних технологій, розвиток науки і техніки та багато інших характеристик сучасного суспільства – все це висуває високі вимоги до підготовки спеціалістів, здатних до професійного зростання та успішної професійної самореалізації. Нинішній випускник вищого навчального закладу повинен володіти багатьма якостями, необхідними для успішного професійного старту. Його професійна компетентність формується на засадах теоретичних знань, практичних умінь та навичок, особистісних якостей та життєвого досвіду, що в комплексі формують здатність фахівця вирішувати професійні проблеми на конкретному робочому місці. Майбутній фахівець повинен володіти професійними компетенціями відповідно до свого фаху. Однак, слід зазначити, що компетентність фахівця не можна обмежувати лише професійними компетенціями. Він також повинен володіти інформаційними, комунікаційними, особистісними компетенціями, компетенціями до навчання та розвитку. Все це ставить перед викладачами іноземної мови важливе та відповідальне завдання – навчити своїх студентів іншомовному спілкуванню та забезпечити максимальну активізацію комунікативної діяльності учнів на занятті. Вивчити іноземну мову – це передусім означає навчитися нею спілкуватися, використовуючи її в усній і письмовій формі. Розмовляти іноземною мовою – це складне вміння людини користуватися мовним матеріалом у спілкуванні відповідно до певної мовленнєвої ситуації. Іноземна мова – ціла галузь, яка розкриває перед учнями скарбницю іншомовної культури, нові стилі життя, дає змогу зрозуміти іншу ментальність.

Розвиток іншомовної підготовки в Україні є одним із об'єктів модернізації системи освіти в цілому, яка вимагає розширення структурно-функціонального змісту, форм і механізмів навчання іноземній мові.

Питання вивчення іноземної мови для студентів вищих навчальних медичних закладів є досить актуальним. Це пов'язано з необхідністю фахівців різних галузей медицини спілкуватися, обмінюватися досвідом та проходити навчання у закордонних медичних установах, та з поступовою інтеграцією України у європейське та світове співтовариство. Але дуже часто викладач стикається з проблемою низької мотивації або і взагалі її відсутністю під час вивчення іноземної мови студентами немовних вищих навчальних закладів.

Проблема мотивації присутня під час вивчення будь-якого предмету, але особливо гостро вона стоїть при вивченні іноземної мови за професійним спрямуванням, оскільки дана дисципліна вимагає певної бази знань студента, володіння певними комунікаційними навичками, потребує більшої кількості часу для успішного опанування матеріалом. В першу чергу, це пов'язано з тим, що у немовних навчальних закладах більша увага приділяється вивченню профільних предметів. Як показує практика, негативно впливає і той факт, що групи, як правило, формуються зі студентів з різним рівнем знань, що дуже часто служить стримуючим фактором для слабших студентів і не дозволяє їм розкритися у повному обсязі.

Обов'язковою умовою формування у студентів бажання вчитись та досягати поставлених цілей є розвиток інтересу і формування позитивної мотивації у студентів до навчання. Тому головним завданням викладача іноземних мов є створення оптимальних умов для розвитку позитивної мотивації студентів-медиків до вивчення іноземної мови і до мотивації розвитку комунікативних мовних навичок, зокрема. На заняттях викладач повинен створити таке мовне середовище, при якому студенти отримуватимуть позитивні емоції від самого процесу навчання, тим самим ефективно засвоюючи знання. Важливим завданням для викладача є віднайти той оптимальний баланс між внутрішньою та зовнішньою мотиваціями, при якому відбувається формування пізнавальних мотивів і цілей, з'являються позитивні емоції, що викликають інтерес до навчання, уміння і бажання вчитися та застосовувати отримані знання на практиці. Зовнішня мотивація, як правило, націлює студентів на досягнення кінцевого результату вивчення і пов'язана з усвідомленням студентом загальноосвітньої важливості предмету [2]. Внутрішня мотивація має сильний стимулюючий вплив на процес вивчення, оскільки вона спонукає, активізує навчальну діяльність, незалежно від наявності чи відсутності зовнішніх стимулів. А для цього необхідно будувати процес навчання таким чином, щоб ті, хто вивчають мову на кожному етапі відчували просування до наміченої цілі. Викладачу важливо знати потреби, якими керуються студенти, він повинен постійно підтримувати мотивацію навчання на високому рівні [4, с. 161-162].

Для того, щоб зробити процес навчання цікавішим і продуктивним викладач часто застосовує комунікативний метод навчання. Комунікативна спрямованість навчання – передумова успіху в практичному оволодінні студентами іноземною мовою. Як показує практика, цьому значною мірою сприяє атмосфера колективного спілкування, організованого на основі комунікативних ситуацій. Ситуації стимулюють студентів до комунікативно-мотивованого виконання мовленнєвих дій, а спілкування в таких ситуаціях дає студентам змогу свідомо засвоїти іншомовний матеріал [3, с. 220-223].

Завданням викладача є організувати процес навчання таким чином, щоб студентам було цікаво використовувати іноземну мову як для спілкування в реальних життєвих ситуаціях, так і для набуття знань, та щоб орієнтуватися в соціокультурних аспектах країни, мова якої вивчається. Одним з методів

формування стійких пізнавальних інтересів і мотивів, є застосування інформаційних технологій (ІТ) у початковому процесі. Використання інформаційних технологій може відбуватися різними способами, відповідно до потреб конкретного уроку, рівня володіння різними програмами та наявності сертифікованих програм в системі вищої освіти. Викладач може використовувати ІТ з метою фронтальної та групової форм опитування студентів. Використання електронних підручників, використання окремих типів файлів таких, як зображення, відео, аудіо, анімації тощо, а також створення власних презентацій чи web-сторінок – все це дозволяє не тільки скоротити час на освоєння матеріалу, підвищити глибину знань, а також стимулювати пізнавальну активність, зняти напругу, розвивати пізнавальні та розвиваючі мотиви.

Найбільш ефективними технологіями формування іншомовної комунікативної компетентності у навчанні іноземній мові вважаються інтерактивні види діяльності. Сутність інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умов організації постійної, активної, навчально-пізнавальної взаємодії учнів. Метою застосування інтерактивних методів і технологій у навчанні іноземній мові є залучення всіх учнів до активного спілкування на занятті, а також формування позитивної міжособистісної взаємодії у колективі. Використовуючи інтерактивні види діяльності на уроці, вчитель тим самим розвиває у учнів уміння і навички виконання різних видів діяльності у стандартних і нестандартних ситуаціях, уміння критичного і творчого мислення у процесі вирішення поставлених завдань, а також навчає навичкам роботи у команді.

До технологій, що сприяють формуванню іншомовної комунікативної компетентності та активізують навчання іноземній мові, можна віднести: метод рольових ігор, кейс-технології, засновані на аналізі конкретних побутово-орієнтованих ситуацій, диспути, публічні виступи з презентацією, різні види тренінгів тощо.

Таким чином, підводячи підсумки, слід зауважити, що роль викладача іноземної мови у неможливому вищому навчальному закладі – не навчити іноземній мові, а не втратити того багажу, з яким студенти прийшли на перший курс; збагатити його, поповнивши фаховою термінологією, підготувати студентів до професійної комунікації [1, с. 6-9].

Не існує єдиного рецепту, як заохотити студентів до вивчення іноземної мови. Кожен викладач повинен будувати свої заняття так, щоб ніщо не викликало у студента сумнівів і упередження. Слід пам'ятати, що основним завданням викладача є створювати атмосферу конкурентності, підбирати завдання так, щоб постійно підтримувати позитивну мотивацію і викликати інтерес до навчання, уміння і бажання вчитися та застосовувати отримані знання на практиці.

Список використаних джерел:

1. Войткевич Н.І. До питання про специфіку викладання іноземних мов на 1-2 курсах немовних факультетів / Научний потенціал на света – 2012 // Матеріали за VIII міжнародна научна практична конференція. 17-25 серпня 2012. – Софія: Бял ГРАД-БГ. ООД, 2012. – С. 6–9.
2. Кандзюба Л.І. Мотивація – запорука успіху вивчення іноземної мови // Конференція ЕМС 2015. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://konfemc.ukrainianforum.net/t118-topic#120>.
3. Стойко С.В. Реалізація комунікативного підходу в навчанні іноземних мов / С.В. Стойко // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. – Чернігів: ЧДПУ, 2011. – Вип. 85 (Серія: Педагогічні науки). – С. 220-223.
4. Щукин А.Н. Обучение иностранным языкам: Теория и практика. – М.: Филоматис. – 2004. – С. 161-162.

Пустовіт І.В.*студент,**Науковий керівник: Лук'янченко І.О.**кандидат педагогічних наук, доцент,**ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К.Д. Ушинського»*

**МІЖМОВНІ СЕМАНТИЧНІ СПІВВІДНОШЕННЯ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ «ШЛЮБ»
В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ**

Фразеологія, як складова частина будь-якої мови, є невід'ємним елементом національної картини світу. Відтак, дослідження фразеологічних одиниць розкриває природу людини і дозволяє через мову побачити багато рис, особливостей національної свідомості. У контексті зазначеної проблематики ми звернулися до фразеологізмів тематичної групи «Шлюб», оскільки шлюб є одним із основних соціальних інститутів сучасного суспільства і, відповідно, відіграє важливу роль у системі соціальних понять і цінностей носіїв мови.

Аналіз публікацій свідчить про те, що вивченню фразеологічних одиниць тематичної групи «Шлюб» на матеріалі однієї або декількох мов у сучасній науковій парадигмі присвячено ряд робіт, серед яких дослідження профілізації концепту «marriage» в англійській мові (Т. Петрик) та фразеологічних засобів його вербалізації (С. Кратило), концептосфери «love – marriage» в англійській фразеологічній картині світу (В. Тепкеева), концепту «marriage» у афоризмах американських та британських авторів (А. Єременко), концептів «кохання і шлюб» у фразеологізмах української, російської та польської мов (А. Смерчко), концепту «весілля» у фразеологізмах німецької, української та російської мов (О. Мостова), соматичних фразеологізмів на позначення сімейних відносин в англійській та іспанській мовах (Л. Миронова). Проте